

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Grijile plugarilor

Suntem la început de an. Știe bunul Dumnezeu, ce ne va aduce anul acesta, în cece privește politica lumii, războiul ori pace. Chiar și în politica internă nu știm ce va aduce ceasul, fiindcă anul acesta trebuie să se schimbe guvernul.

Pe plugarul nostru să nu-l neliniștească însă întrebările acestea. El să-și vadă de lucrurile sale și să se nizuiască a-și lucra pământul cât se poate mai bine, ca să poată câștiga cât se poate mai mult, pentru că dările și greutățile se înmulțesc într-una, zi de zi, și el numai din plugărie își poate câștiga cele de lipsă pentru trai.

Plugarul să nu se încreadă în noroc. Aproape la toate întreprinderile te poți bizui pe noroc, numai la plugărie nu. La plugar norocul e muncă, prevedere, cruțare și asociere cu alții de seama sa.

Nu există o meserie mai grea decât plugăria, pentru că plugarul nu are de luptat numai împotriva prețurilor și concurenței, ci mai are de luptat și împotriva naturei, când aceasta nu este prielnică. Frigul, vântul, seceta, soarele, ploaia, bruma, ne stau împotriva. Vine apoi pacostea feluritelor gănganii, ca lăcusta și cărăbușii cu larvele lor, omizile și fel de fel de insecte, la cari se mai adaugă un nesfârșit număr de boli, la animale și la plante.

Ca să poată scăpa de pagubele pe cari i-le pot pricinui toți acești dușmani, plugarul trebuie să lupte din greu, întreg anul. Iar lupta să o înceapă încă de cu iarna.

Cel dintâi lucru este, să-și îngrijească bine vitele, ca să iasă bine din iarnă. Pentru aceasta trebuie să aibă grajd bun și calduros, precum și nutreț din belșug.

În grădina de pomi plugarul trebuie să cerceteze pomii și să constate, dacă sunt bine înveliți pentru a-i apăra de iepuri.

Să nu se uite apoi că pomii trebuie curățiți și de omizi și că prin urmare, îndatăce avem o zi mai potolită, ne vom

apuca de îndepărtarea tuturor frunzelor uscate rămase pe pomi, pe cari le vom arde și nu le vom împrăștia prin grădină.

Între două desghețuri se pot continua arăturile de iarnă cari sunt de o însemnătate de nedescris pentru sămănăturile de primăvară.

Zilnic să ducem apoi gunoi cât de mult, căci fără de gunoi nu ne putem aștepta la roadă bună.

În pivniță merele se aleg tot la 2—3 zile și îndatăce observăm vreun măr putred îl îndepărtăm, ca să nu se strice și celelalte.

În pivnița de vin trebuie să ne apucăm de trasul vinului nou de pe drojdie și de spălatură și curățitul butoaielor. Bine să băgăm de seamă, nu cumva să prindă vinurile noastre una dintre marile scaderi ale vinurilor, cari scârțează și chiar nimicesc prețurile atât de mult. Aceste boale sunt: gustul de mușgai, oțetirea și gustul a doagă.

Iată am înșirat numai în treacăt câteva din grijile de iarnă ale plugarilor noștri, din cari se vede că plugarului nici chiar iarna nu poate dormi liniștit.

Copil regăsit după 20 de ani. Poliția sârbescă a arestat, de curând, pe un oarecare tânăr cu numele Ervin Rosenberg, care cutreera, ca un om fără de căpătâi, orașele Sârbiei. Supus cercetărilor, acesta a mărturisit, că o țigancă bătrână, la care el a înțut ca la o adevărată mamă, înainte de a închide ochii, i-a spus, că el nu e fiul ei, ci că a fost furat, pe când era copil mic, dela o familie din România. Mărturisirea aceasta a tânărului au publicat-o gazetele sârbești și din ele și cele românești, iar bătrânul Ioan Vitorlai, din comuna Derna, citindu-o, s'a dus la notariat și a declarat, că tânărul acesta e fiul său. Bătrânul susține, că în Aprilie, anul 1916, copilul lui Ștefan, de 4 ani a pierit fără de urmă. Poliția din Oradea a însărcinat atunci pe comisarul Emeric Erlich cu cercetarea cazului, dar acesta n'a putut să descopere nimic, deși fusese ajutat și de faimosul său câine Zento. Notariatul comunei Derna a trecut spusele bătrânului într'un proces verbal pe care l-a înaintat Inspectoratului regional al poliției din Timișoara, care va cerceta adevărul.

† Protopopul Ilie Câmpeanu

Un mare român, care a luptat cu îndârjire împotriva episcopiei de Hajdudorogh și a ajutat armata română în marele războiu

Joi în 21 Ianuarie a murit, în frumoasă vârstă de 78 de ani, protopopul Ilie Câmpeanu din Târgu-Mureșului. Moartea nu i-a venit pe neașteptate, căci oarecând se numește boala bătrânețelor, din vară însă, rodea la trupul lui atât de puternic, eu toate că fierțatul nuștia și nu-și lăchiplua că se apropie cu pași atât de repezi sfârșitul. Pregătit bine creștinește, el a adormit fără să știe că este somnul veșnic, murind astfel de o moarte cât se poate de ușoară, înconjurat de familia sa numeroasă.

Născut la 1859 dintr'o familie de țărani din Săplac, lângă Reghin, el a fost trimis mai întâi la școala primară din Reghin, la vestitul învățător de pe vremuri Gheorghe Maior, care văzându-i miștea lumizată, i-a rugat pe părinți să-l dea la școală la Blaj, pentru că din băiatul Ilie trebuie să se aleagă om. Și a avut dreptate vechiul învățător, pentru că băiatul Ilie, ajungând la Blaj, a fost între cei dintâi elevi ai Liceului și ai Teologiei, absolvându-le amândouă cu „eminență“, cum i-se spunea atunci la 10.

Numit ajutor de preot în Varviz și mai târziu paroh, a renovat biserica și școala, și a zidit casă parohială. La Gheorgheni, unde ajunsese protopop al districtului, a restaurat parohia care fusese părăsită de 32 ani, a zidit biserica și casă parohială și a început a trezi la viață românească protopopiatul acela atât de maghiarizat.

În anii 1913—1916, ajungând eu parohia și protopopiatul său în episcopia maghiară de Hajdudorogh, adormitul în Domnul a luptat cu o vigoare, însuflețire și energie atât de mare împotriva acelei episcopii, încât noul episcop maghiarizat l-a lipsit de oficiul de protopop și l-a improștat, pentru că a îndrăznit să agite împotriva ideii de stat maghiar. Toată lumea se părea că este împotriva lui, numai Blajul ținea cu el și în special vestitul mare cărturar al Blajului Ion Micu Moldovanu, care l-a înasurajat într-una, îndemnându-l la luptă fără preget, la luptă dărză pentru neam și pentru lege.

Când în 1916 România a intrat în marele războiu, protopopul dat afară din slujbă Ilie Câmpeanu bine știa că de acum numai temnița și ștreangul sunt pentru el, de aceea a luat-o, dimpreună cu cei trei fesoari mai mari ai săi, pe pasul cucului, spre Moldova, pe soțiră cu fetele lăsându-le în Ardeal.

Acolo în Moldova a fost el cu adevărat folositor neamului său. Mai întâi a funcționat ca administrator la mai multe spitale militare,

apoi ea conferențiar al armatei a doua, comandant al coloniei cereștașilor români din Piatra Neamț, ea profesor și altele. După război, în 1919, relator în Ardeal a fost înscris în altele din partea generalilor Moșoiu și Mărdărescu cu o misiune specială pentru Ardeal. În 1919 a funcționat ca profesor-director și comisar al Consiliului Dirigent la liceul de stat din Dumbrăveni. Din 30 Iulie 1919 este membru al Marelui Sfat Național, iar în 1922 senator al circumscripției Ciusului. Președinte al Secțiunii Ligii Culturale din ținutul Mureș, Dl. Iorga îl numește, sub guvernarea sa, prefect la Hunedoara, în care funcție însă protopopul Ilie Câmpănu nu rămâne decât foarte puțin.

În 1921 Mitropolitul Susiu îl numește protopop la Târgu Mureș, unde desfășoară o activitate foarte frumoasă. Întemeiază însă două parohii, și zidește minunata biserică din piața municipiului Târgu-Mureș, care poate servi oricând drept catedrală, atât e de frumoasă și înălțătoare.

Înainte de Crăciun înaltpreasfințitul Mitropolit Alexandru îl numește canonic onorar, voință să arete și prin aceasta, cât de mult-l-a prețuit și ce frumoasă activitate a desfășurat. În mormântarea s'a făcut duminică la 24 Ianuarie, în noua și frumoasa noastră biserică din piață. 39 preoți îmbrăcați în odăjdii negre, în frunte cu trimisul Blajului, p. canonic Victor Pop, și cu primredactorul gazetei noastre, au ținut să-i dea cea din urmă cinste. Cu tot gerul de aproape 20 de grade, biserică a fost plină de lumea cea mai aleasă, în frunte cu dl. general Georgescu. Vorbiri s'au ținut 16, cea dintâi fiind a p. canonic Victor Pop, care i-a arătat marele vredniciei, împărțindu-i totdeauna și binecuvântarea arhierescă.

Toată lumea a rămas adânc impresionată când dl. primar Dandea a spus în vorbirea sa că municipiul Târgu Mureș a hotărât să numească o stradă după numele lui și să facă o fundațiune care să-i poarte numele și din care să se ajutoreze și imbrace, an de an, câțiva copii săraci.

Deși îngropăsiunea a început înainte de ora 14, abia la 17 a putut pleca convoiul. Toate

clopotele tuturor bisericilor sunau a jale, lume nenumărat de multă l-a petrecut până la groapă, un preot în odăjdii dusându-i distincțiile, între cari și pe cea de cavaler al ordinului Ferdinand I., muzica militară considerându-l mort al său i-a cântat în tot cursul drumului urmând sieriul, iar o companie de onoare i-a dat onorurile militare.

Era la 18 seara când cioclii au început a arunca pământul peste sieriul aceluia care a fost protopopul Ilie Câmpănu și pe care-l deplânge sincer un cap de țară.

Cu tot dreptul și-a putut încheia p. canonic Victor Pop predica cu cuvintele luate din Înțelepciunea lui Solomon: „Dreptii în veac vor fi vii și întru Domnul plata lor și purtarea de grijă pentru dânșii dela Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și siema frumuseții din mâna Domnului”.

Îa vezi pomenirea lui!

Ziua de 24 Ianuarie în Blaj. Sărbătura de pomenire a „Unirii Principatelor Române” la 1859, când s'au așezat temeliele României, a fost prăznuită în orașul nostru cu toată pompa cuvenită. Institutele, școlile, oficiile și casele au fost împodobite, încă din zorii zilei, cu drapelul național. La ora 10 slujbă mare în catedrala mitropoliei și la capela ortodoxă, unde au fost de față toți capii oficiilor și public mult. După slujba din catedrală în sala de gimnastică a liceului de băieți s'a ținut o serbare școlară cu program, declamări, puncte de cor și cuvântări. Au vorbit d. *Major Bărbulescu* din partea preștilor și d. prof. *P. Bârlea* din partea liceului. Celelalte școli au avut și ele, fiecare, serbări deschilinite, cu programe alese. La liceul de fete a vorbit d. profesoară *Cornelia Baltă*, la Școala Normală de băieți d. prof. *Popa*, la Școala comercială de băieți d. prof. *Al. Pol*, la arte și meserii d. prof. *Russu*.

Cețiți „UNIREA POPORULUI”

Foia „UNIRII POPORULUI”

O lacrimă fierbinte.

— în loc de cuvânt pe marginea unei gropi —

De A. Melin.

S'a stins și baciul-Matei Iclozanu!

A închis ochii fără veste, aproape neștiut de nimeni, în căsuța mărunță de sub curtea mitropolitană de la Blaj, unde ducea o viață uitată, de necazuri multe și bucurii puține, ca toți locuitorii dela margini de oraș. O zodie închelată, o pălpăire suflată de gerul neîndurător al vieții pământești!

Multora din zilele noastre le va părea ciudat și neobișnuit, că vărsăm aici, la gazetă, lacrimi fierbinți pentru moartea unui om mic, a unui umil și neînsemnat meseriaș din orașul cu școli vechi, și cu preoți mari și cărțurari vestiți. Baciul-Matei, răposatul de astăzi, pe care-l plânge numai clopotul dela „bisericuță”, n'a fost nici dintre școlarii cu nume de pe vremuri, nici cunosător adânc de bucoavne și mai puțin cărțurar sau conducător dintre acela, cari au înălțat vaza și strălucirea Blajului și a neamului!

Cine să-l cânte la căpătâi?

Cine să-l înlăce meritele și vrednicile prea neînsemnate, într-o așezare de vlădici, de

capitulariști ca Cipariu, Bunea și Moldovănușu, de profesori ca cei aleși de demult?

Mai suntem câțiva, adevărat, pe zi ce trece tot mai puțini, cari ne înduioșăm cu sufletele mișcate și cu inimile cernite, la groapa deschisă a baciului-Matei Iclozanu! Tângulosul glas de clopot dela bisericuța din deal, de lângă Târnăvă, ne aduce plânsul în pleoape și ne cutremurăm de durere, fiindcă țărâna care acopere azi pe baciul-Matei incule pe vecie, nu un singur om, nu o singură faptură pământescă, ci o întreagă viață, un șir întreg de oameni din orașelul bătrân și istoric dela îmbinarea Târnavelor.

Baciul-Matei Iclozanu este cel din urmă vlăstar al „grecilor” vechi, cari au făurit împreună cu vlădica Inochentie Micu, de binecuvântată pomenire, viața cea de demult a Blajului românesc!

Acel vechi orașeni, numiți „greci”, nu fiindcă ar fi avut ceva cu Grecia lui Herodot și Tucidide, pe care n'au văzut-o niciodată, nici moși de strămoșii lor, ci purtau un nume obișnuit pentru toți negustorii și meșterii orașelor ardelenesti de demult, ei fiind românii curași dela Făgăraș, de unde venea vlădica Inochentie, și de alurea, s'au stins rând pe rând și au pierit, rămânând abia ici-colo câte-o umbră modestă, ca Iclozan, Turcu, Rașu, Ianza, Gruița și alți câțiva, tot mai rari, mai realșiși, plecași azi în mormânt, ori risi-

GRĂUNTE SUPLETEȘTI

Care este scopul creșterii?

Nimenia nu poate lucra fără de țintă fără de scop. Părinții, cari sunt educatori sau crescătorii copiilor proprii, trebuie deci să se gândească mai întâi la aceea care este scopul educației peste tot.

Unii părinți se gândesc numai la sine. Dacă-i întrebi, ei îți și spun, că își creșteresc copiii ca să le fie sprijin la bătrânețe. Și mă ierte acești părinți dacă le contrazic, căci trebuie să le contrazic. O fi și aceasta o țintă, un scop al educației, însă numai unul secundar, adică de a doua mână. Copiii noștri în cele mai multe cazuri nu ne vor fi mulțumitori nouă, părinților. Dragostea pe care ne-am năzuit să o sădăm în ei, o vor sădi și ei în fiii lor, așa că recunoștința jertfei noastre noi nu vom afla-o decât la nepoți. Când vom putea constata că copiii noștri sunt oameni de omenie, că au copii și ei, și încă copii buni, bine crescuți, vom fi fericiți, iar această fericire este deplină răsplătă pentru jertfa noastră.

Adevăratul scop al educației este ca să facem din copiii noștri oameni liberi și independenți adică de sine stătători, creștini buni și cetățeni resp. patrioți buni. Celce are pururea în vedere acest scop, și va ști întrebuița mijloacele necesare lipsă pentru ajungerea acestui scop, și va da greș niciodată.

Și într'adevăr, oricine trebuie să cunoască cum că copiii, oricât de mulți i-am iubi, nu pot rămânea, până-i lumea lângă noi și sub ocrotirea noastră. Ei trebuie să devină oarecând oameni liberi

și în cele patru vânturi ale pământului românesc.

În partea bărbătească cea curată și amestecată prin căsătorii, mai stărula prin noi singur baciul-Matei, pe care, tocmai la 20 ani dela întemeierea Blajului, laca l-a deslegat nemiloasa moarte de șubredile legături pământenești. Se duce și dânșul pe neîntoarsă cărare a veșniciei. . .

Când a descălecat Vlădica Inochentie Micu la Blaj în anul 1737 „într'o frumoasă și senină zi de Malu”, aici, la Târnăve, unde înălță astăzi marelă catedrală, nu era decât o livadă întinsă, cu iarbă mărunță, plină de miei și găște, alături de un câmp părăsit, pe care l păzeau câțiva rânđași („griși”) unguri. Mai era o bisericuță calvinească uapădită de mușcal și de porumbel, peste care scripă cu morminte nemeștești. Și românescilor din clobanii dela Sadu durează pe vechile ruini ungurești o cetate a crucii și simțirii românești. Este ajutat de cei doi preoți pe cari îi avea cu sine și de lobagii zilerii valahi pe cari îi găsește în moșia curții. Este ajutat însă mai mult de *taxallști*, de orășenii, tăipari și cojocari, chemași dela Făgăraș și de alurea, cari îi vor fi mâna dreaptă pentru porolrea vieții orășenești ce-l trebuie.

Cea mai veche familie românească, pomenită la Blaj între zilerii curții, încă pe 1681, a fost a lui Toma Crișan. La 1726 sunt fi

independenți, cari să poată trăi în lume singuri și de sine stătători.

Prin urmare de așa trebuie să aranjăm întreaga educația copiilor noștri, ca să putem atinge ținta aceasta. Iar ca să o putem face aceasta, îi vom trata pe copii ca pe niște suflete egale sau deopotrivă cu noi. Nu-i vom privi de sus, ci ca dela egal la egal. Și de fapt, copiii noștri au acelaș trup și suflet ca și noi, că trupul încă nu este dezvoltat iar spiritul resp. inteligența încă neformată, n'are a face. Ei sunt oameni ca și noi, dar încă nedevolțați deplin. Mai mult, noi părinții de aici înainte nu ne dezvoltăm în spre bine, ci începem să dăm înapoi, mai ales după vârsta de 40 de ani, pe când copiii noștri într'una se dezvoltă și pot deveni mult mai presus și mai de seamă decât noi.

Avându-le toate acestea în vedere, vom face tot ce ne stă în putință ca să nu-i stânjănim în libertatea și independența lor. Bine înțeles că atunci când îi observăm că fac rele, îi vom pedepsi, nelăsându-i să se strice.

În ceea ce privește viața religioasă și românească, trebuie să le premergem cu pildă bună. Rugăciunile să ni-le zicem în fața lor, biserica să n'o lăsăm necercetată nici într'o duminică ori sărbătoare, așa ca copiii noștri nici să nu-și poată închipui duminică ori sărbătoare fără de sf. liturghie. Să cinștim persoanele bisericesti, încât ei să se trezească cu această cinste moștenită și văzută dela noi. Despre mai marii țării să nu audă decât vorbe bune și frumoase. Să le povestim cât mai multe din istoria neamului, pilde de vitejie și de cinste și omenie.

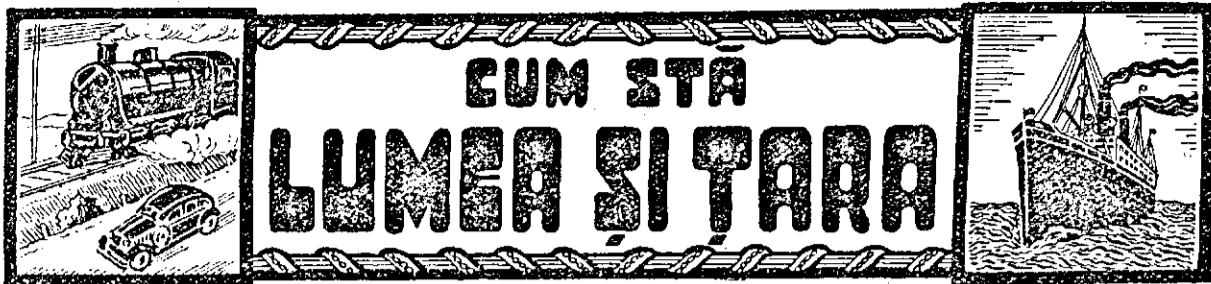
Părintele Iuliu

O hoată de biserică. Polifla a reușit să pună mâna pe Maria Gherman, în vârstă de 14 ani, din satul Rohia, jud. Someș, care de cinci ori a intrat în biserică romano-catolică din Bistrița, furând vase și haine sfinte în valoare de 15.000 Lei.

millile Gavrilă Cârnașu, Ioan Știrbeș, Ilie Raica, Petru Vâlcă, Marian Vâlcă (episcopul Samuil Vulcan dela Oradea-Mare a fost, poate, un urmaș al acestora), Petru Zelcu, Ioan Frătea, Ioan Purcar, Andrei Rașu, Simion Rusu, Chirilă Pușcașu, Petru Gorjan și Ioan Țigar.

Viața de oraș românească a Blajului au început-o familiile: Iminovici, Muntean, Vasilevici, Focșa, Sârbu, Muntiu, Vâlcă, Apolzan, Blan (Benyei) Raica, Cojocnean, Dobrea (Dobrai), Tatu, Rotar și Turcu. Apoi tipografil Vasile Constantin, Vlaicu (moldovean), Dumitru, Ioan și Petru Râmnicănean (din Muntenia) Sandul de Iași, Dănilă Pop compactor, Manastie Pop, Gherman ieromonahul, Dimitrie Finta. Cizmașii Samoilă Făgărășan, Ion Muntean, Chirilă Grama, Săvu Iminovici, croitorul George Moldovan, jocarii Marcu Muntean, Ilie Vojesle, Vasile Suciu, Ioan Caba, Petru Zătrean, tâlparii Moldovan, Țintariu, Orlan, negustorii Ienea Sârbu, Matei Sârbu, Nicolae Răitar, Rada Calineștru, Dumitru Muntean, Dumitru Brâncea, Teodor Sârbu, Arsinte Muntean, Ioan Bădilă, Mihai Rașu, bucătarul Matei, și unii, ale căror nume au pierit ca și viața lor demult îngropată.

„Grecii” cei vechi s'au înmulțit apoi cu alții pe cari i-a aproplat valul vieții de Blaj și i-a sorocit să fie făuritori de viață românească în timpuri de robie de demult. Între 1782—1848 sunt cunoscute aici familiile Cristian și Șarcadi olari, Bucșa zidar, Ianza lă-

Ce mai este nou în politică

Serbarea zilei de 24 Ianuarie în București — Un steag românesc de 300 de ani adus în țară — Deschiderea Parlamentului — Confătuirea conducătorilor partidului național țărănist — Prinderea ucigașului Traian Teodorescu — Prietenia dintre Bulgaria și Iugoslavia — Raiul bolșevic amenințat de foamete — Răsbunarea lui Stalin — Sănătatea Papei — Potopul din America

Ziua unirii Principatelor române, s'a sărbătorit Duminică în capitala țării, cu mult alai. La ora 11 dimineața s'a slujit un Tedeum la Patriarhie de către P. S. Nifon al Hușilor încununat de un săbor de preoți. Au luat parte d-nii Tătarăscu președintele consiliului de ministrii. I. Inculeț, Angelescu, Valer Pop și alți ministrii, precum și o sumedenie de alte personalități de mare însemnătate. După slujba religioasă, capii oștirii au primit onorurile trupei, iar ministrul armatei a rostit o cuvântare foarte însuflețită, în care a arătat însemnătatea zilei de 24 Ianuarie pentru neamul românesc. Terminându-se cuvântarea ministrului armatei, înalta asistență a primit defilarea trupelor.

La ora 9 seara a avut loc, la palatul regal, primirea tuturor acelor, cari sunt membrii Ordinului Regele Ferdinand I. Primirea s'a făcut în sala Tronului fiind de față M. S. Regele Carol II și M. S. Regina Maria. Cu această ocazie M. S. Regele a înmănat celor înaintași în grad, precum și noilor decorați, medaliile Ordinului. Sfârșin-

du-se ceremonia aceasta, toți membrii Ordinului în frunte cu M. S. Regele și M. S. Regina Maria, s'au fotografiat pe scara voevozilor din palatul regal. După aceasta, înalții oaspeți au intrat în marea sală de primire, unde a fost aranjată o masă în cinstea lor.

Din Blaj sunt membri ai acestui înalt Ordin: I. P. Sf. Sa *Mitropolitul Alexandru*, II. Sa *Iacob Păpa*, prepozit, *Ștefan Roștanu*, canonic, *Dr. Ioan Sâmpăleanu*, canonic, *Păr. Aurel C. Domșa*, protopop, *Emil F. Negruțu*, inspector, *Al. Lupeanu-Melin* directorul gazetei noastre și *Dr. Ioan Bianu*, avocat, fost senator.

D. N. Petrescu Comnen, ministrul nostru la Berlin, venind în țară, spre a lua parte la serbarea din 24 Ianuarie și la primirea Cavalerilor Ordinului Ferdinand, ce a avut loc la palat, a adus cu sine și un vechiu steag român din anii 1550—1600, care s'a păstrat timp de 300 de ani în Muzeul Regal din Dresda. Steagul are pe el chipul lui Hristos, stând pe tron, cu evanghelia

la cine se gândi, că singur Matei Iclozan dacă mai este vișă curată din orașeni de demult!

Îl pomenim acum, la groapa ta, cinștite meștere Matei!

Eu te știu de mult, de când m'a adus tăicușu la școală la Blaj, în coșul trăsorii, pe otavă. Cel dintâi om bun pe care l-am cunoscut lângă celea două turnuri grele, cu coperișul de aramă, ale mănăstirii dela îmbinarea Târnavelor, al fost tu, baciule Matei. Aveai o țătruță în poarta liceului, unde ai înșirat toate bunătățile dulci ale lumii copilărești: „țucăre” cu nucă, cu mac, cu coajă de lămâie. Și niște pahare, isplitoare foc, de limonadă! Le întraureau razele de soare în sticliri de pietrii scumpe și ne ieșea sufletul din piept de lăcomie.

Ucenicii cei mai mari, *octavanii, septimanii* și *cvintanii*, se îmbulzeau la târg școlăresc de cărți și cumpărau *botanici, algebre, chimii* și *dicționare*. Iar noi, coplăreții începători, mulți încă în cămășuța și clorocașii dela țară, *primanii*, îi pândeam ziua toată șatra cu bomboane și dulciuri, fabricate de tine, baciule Matei. Scoteam cu fereală câte-o groșă din buzunar și cumpăram cocoșei de zahăr, cu mac. Ce plăcere, ce fericire!

Și, cum Dumnezeu îți dase numai un singur ochi bun, de te-au asemănat „studenții” cu Ciclopul din mitologie, noi, ștregarii cei fără arginți, îi pândeam uneori iatarea cu lumină

cătar, Gherman și Făgărășan mășari, Morar, Almășan și Tomușă, lemnari, Caba șepcar, Ianza și Corvin ciobotari, Bela tâlpar, Isac curelar, Streza funar (un Simion Streza, fost și cantor al bisericii, a deschis pe la 1816 cea dintâi școală unde învățau fetițele meșterilor buchile și scrisoare), Largu și Orlan, măcelari.

Pe la 1797 un tipograf cu numele Pavel Iclozan are atâta trecere între meșterii blăjeni, încât îl cunună Vlădica însuși, cu tânăra Eva Gălbinacea.

Dintre familiile vechi mai aflăm pe Vasile Axente, Ilie Bugner, Ioan Dilcu și Vasile Solomon, Ioan Ciacian și George Domșa, așezat la Blaj în 1816.

Toți aceștia, cu tot neamul lor, fii și fiice, până în a nu mai știm a câte-a spiță, s'au dus, au pierit, s'au așezat sub gile, aproape fără pomenire, fără urmă. Au sporit crucile negre, mâncate de ploaie și de ani, lângă bisericuța din grui și din cimitirul orașenesc.

Cine îl mai pomenește?

Cine îl mai știe?

Poți număra pe degetele dela o mână pe cei cari le mai moștenesc astăzi numele și le păstrează vr'un picur de sânge în vine! Câți se mai găsesc uitați, sunt doar' înrudiri târzii cu sângele mai proaspăt, adus dela țară. Bunul prieten Dr. Alexandru Măcelariu, mort de curând, spiță de blăjan vechi după mamă, tot plănula să adune odată la sine pe toți „grecii” aflători în viață și spunea, că abia mai are

în mâna stângă, iar cu dreapta împărțind binecuvântare oredincioșilor. În partea stângă a chipului, este următoarea scrisoare, făcută în limba slavonă: „Vitejia, dreptatea să biruiască”. Steagul acesta a ajuns în Germania din vremurile vechi, când Turcii se luptau cu Nemții sub zidurile Vienei.

*

În ziua de 18 Ianuarie s'a deschis parlamentul și în cursul acestor câteva zile, ce ne despart de data aceea, s'au desbătut mai multe proiecte de legi, cari privesc agricultura, minele și munca pentru refacerea țării.

*

Aminteam în numărul trecut al gazetei, că d. Mihalache președintele partidului național țărănist, a fost hotărât, ca în 21 Ianuarie să se țină la București, o consfătuire a conducătorilor partidului. Hotărîrea s'a împlinit întocmai, iar membrii întruniți au întocmit un plan de luptă, în vederea noilor alegeri comunale și un alt plan de luptă pe care și-l vor însuși partizanii național-țărăniști în desbaterile dela camera și senat.

*

Acum doi ani, în trenul București-Viena s'a săvârșit un groznic omor. Jertfa a fost o doamnă cu numele Fărcășanu, care a fost jefuită și apoi aruncată jos din tren. Poliția austriacă, cercetând cu amănunțime cazul, a constatat că fapta acela grozavă ar fi săvârșit-o doi studenți: germanul Straser și românul Traian Teodorescu. Cel dintâi a fost prins în anul trecut și Cartea de jurați din Gratz l-a condamnat la moarte. Pe cel din urmă nu l-a putut prinde, pîn'acum, când încolțit de toate părțile de poliție și-a căutat refugiu, în casa părinților săi. El este de loc din Galați unde și-a făcut și cele 7 clase de liceu, căci clasa opta a terminat-o la Oradea-Mare. Bacalaureatul adevărat examenul de absolvire alor 8 clase liceale, l-a făcut la București. A vrut să se facă ofițer de infanterie, dar nu l-a plăcut și după

scurt timp, părăsind școala a fugit în Franța. S'a urât repede și de doctorie și plecând în Italia a fost prins, fiindcă falsificase un bilet de tren, pentru care ispravă, a fost condamnat la un an și șase luni închisoare. N'a făcut însă decât două luni, căci a fost amnistiat și a șters-o repede în Franța. Ajuns aici, fiindcă furase pașaportul unui neamț, cu numele Scheler a fost închis două luni, de unde a scăpat în 31 Dec. 1931.

În 1932 a fost înghățat din nou de poliție. De data aceasta în Ceho-slovaclia și tot pentru falsificare de bilete de tren. Tribunalul din Viena l-a condamnat la 2 ani și 6 luni închisoare: de aci a scăpat în 24 August 1935. În 27 Septembrie s'a vestit omorul d-nei Fărcășanu și poliția austriacă îl socotea pe el, unul dintre făptuitorii. El însă tăgăduiește spunând, că dela 1 Septembrie și până la 4 Oct. a fost tot timpul la București și nici nu-l cunoaște pe studentul german Straser. După 4 Oct. s'a întors la Galați, spune el, unde a stat pînă acum, când poliția a reușit să-l prindă. Cercetările continuă, nu la Galați ci la București, unde a fost dus și dat în paza Siguranței Generale. Se vede, că Dumnezeu nu lasă faptele fără răsplătire ci caută în așa fel să tocmească lucrurile încât fiecare aproape își ia răsplata ce l-se cuvine încă aci pe pământ.

*

Între Bulgaria și Serbia, s'a încheiat un contract de prietenie. D. Kiosseivanoff președintele consiliului de miniștri al Bulgariei, întovărășit de mai mulți trimiși bulgari, a plecat la Belgrad. Acolo a fost așteptat și primit în gară de d. Stoiadinovici, președintele consiliului de miniștri sârb, de membrii guvernului, de trimișii tuturor țărilor, cari se găsesc în Serbia, precum și de un mare număr de persoane care au mare vază în statul sârbesc. Soldații i-au dat onorurile militare convenite, iar dela gară și până la palatul regal a fost viu aplaudat atât el cât și d. Stoiadinovici, de poporul străns în număr mare, ca să-l vadă și să-l primească pe înaltul oaspe bulgar.

După o scurtă odihnă Kiosseivanoff prezentat la palatul regal, iar la ora 11 s'a dus la ministerul afacerilor streine unde îl aștepta d. Stoiadinovici președintele consiliului de miniștri și miniștrii afacerilor streine sârbe. Acolo au încheiat contractul de prietenie amândoi, în numele guvernelor pe cari le reprezintă. După ce au isprăvit d. Kiosseivanoff ridicându-se în picioare, i-a strâns mâna d-lui Stoiadinovici, făcându-i următoarea urare de bine:

— „Domnule președinte de consiliu și scumpe prietene, Dumnezeu binecuvinteze această fericită și istorică zi, nouă în relațiile celor două țări surori”. D. Stoiadinovici adănc mișcându-se i-a răspuns: „Să fie o zi fericită și binecuvântată”.

Mare minune că Bulgarii și Sârbi dușmani vechi, au ajuns la o împăcată atât de frumoasă. Se vede, că se gura de viitor.

*

În Rusia a izbucnit foametea. Așa și știrile oficiale ale bolșevicilor, cari arată în Ucraina sovietică 4732 gospodării comuniste nu mai au ce mânca, din luna Decembrie anul 1936 în Rusia de mijloc 8036 gospodării din cauza lipsurilor în cari trăiesc fost scutite de orice bir. Comuniștii văd apoi cum se întinde foametea între țări și temându-se ca nu cumva să năvălească orășe, au început să se gândească din vreme la întărirea lor.

La Moscova la 23 Ian. a început un mare proces. Acuzați sunt R. Sohelsohn, Socolnicov-Brilliant și Piatcov cari aproape sigur că-l așteaptă moartea, fiind se zice, că au încercat să subape temutul bolșevic și să-l omoare pe Stalin petenla Rusiei de azi. Se pare însă, că vărata cauză pentru care vor fi pedepsiți această pedeapsă grozavă, nu-l nici una tre cele amintite, ci cu totul alta. Se văd știrea, cu alte cuvinte, că acești condamnați n'au încercat să facă nimic, nici în contra statului bolșevic și nici în contra șefului lui

stinsă și mai clordeam câte-o gogoroașă și fără parale..! O făcea mai ales un fulgerat de „secundan” de prin Țara Cănelui, credințer în lemnările gimnaziului.

Cunoșteal această meteahnă a copilăriei nărăvașe, dar nu băgat seamă. Ci ziceal:

— Lasă, să mai pice și la ai golani un jucăr, două, că și ei ar mânca, săracii!

Te știi apoi pepenar vestit, lângă Câmpia Libertății și sub Crucea lui Iancu, unde te găseam toamna, la coliba cu lebenițele mustoase puse grămadă și cu pepenii cel dulci, de săturat toată dlecimea, sute și sute. Cât pe bani, cât fără bani. Gazdă mare nu te-ai făcut, că mai aveai și a doua meserie, cojocăria, dar tot calic și necăjit ai trăit. Nici din jucăre, nici din cojoace mare ispravă. Suflet tineresc și plin de poezie, ca și școlăria pe care o slujeai.

Când am răsărit din copilărie și am umplut „Sub Curtea” pe la gazde ca Cocoloș, Glăjărița, Paraschle, de ne țineam mai mult de glume și de cântece decât de Homer și de gramatică, om în toată firea te înhăital cu noi și cântam împreună „Deșteaptă-te Române” în pod la Mărișoale, ori „verșul” lui Tudor, care-ți plăcea atât de mult:

Cine trece Oltul mare?
Ce viteaz răzbuțător?
Cine umple de teroare,
Zbirii bietului popor?
Este Tudor, e oșteanul,

Ce'nspăimântă pe păgân,
Este Tudor, domn român!

Cine ne învăța pe noi, după asemenea cântece pline de suflet și de bărbăție, unde să auzim steagul treicolor, roșu-galben-albastru, în noaptea de 3/15 Mai, să nu-l poată ajunge și conșica jandarmii unguri, copiii blăstâmași ai lui Tisza?

Tu, baciule-Matei!

Și alții ca tine, dintre „grecii” cel vechi ai Blajului, cari au trăit cu noi și au oșelit sufletele noastre în dragostea de neam, lege și limbă, în frunte cu profesorii cel înimoși dela catedre, cari aveau însă mâinile mai ferecate și pe cari asprimea legilor ungurești îi lovea mai cumplit.

Unde răsăreau glumele celea multe, veselie cea sănătoasă, în care creșteau școlarii cel de demult ai Blajului? Unde se făureau polecrele acelea pline de haz cu Gambetta, cu Mexicanul, cu Pancovă, cu Mociariță, cu Paraleu, cu Stârcea, cu Smântâneasa, cu Miralichia și cu altele, sute și sute, cari au umplut de farmec și de vooșle anii noștri tineri, când am fost ucenici de slove pe meleagurile Târnavelor surori?

În casa ta, a părinților tăi, și a tuturor „grecilor” de demult din Blaj, cari se sting acum, prin tine, cinstite meștere Matei!

Voi ați fost o parte însemnată a vieții Blajului vechiu, cea mărunță, împărțită prin toate casele, toate cotloanele, colibe și hu-

rubile dela margini. Voi ați fost gazdele stre, cari ne-ați hrănit, ne-ați îmbrăcat, și îndulcit și ne-ați dat veselie cea plină de nătaie. După dascăli, ați fost părinții mei cel mai apropiați. O bucată din sufletul Blajului.

Cu tine se închide azi un mare mare, baciule Matei. Se sigilează o carte se împătură un hrisov de două sute de cap. Când încheia acestea șire, aud cum se semă de cinstire, te petrece tocmai acum groapă, și glasul clopotului celui mare dela catedrala lui Inochentie Micu. Pe tine, meșter Matei, și înțreg șirul de părinți pe cari îi mezi în pământ.

Printre fulgii de nea cari cad, în la care se lasă atât de grea, plânge azi așă dulos clopotul cel mare din turnul mănăstirii dela Blaj! E tânguirea noastră de jale, la relele mormânt al vostru, al tuturor, scutiți și cinstite baciule Matei..!

O boală nouă în Mancluria. Să misionarii din Mancluria (o țară desfrăcată China) că acolo s'a ivit o boală nouă, numită „lână de oale”. Ea începe prin apăsare la spatule se umflă și bube mari ies pe cari spărgându-se, ies din ele o mulțime viermuleși, cari seamănă cu lâna de oale; și bubele nu se sparg la timp, bolnavul mo-

șeful însuși, adică Stalin a vrut, să se răsbune pe el ucigându-l, fiindcă sunt mai cuminiți decât el și l-ar fi putut răsturna dela conducere. Răsunându-se în felul acesta pe el, Stalin apoi va așăta o ură neșpus de mare, în sufletul poporului rus față de statele străine, cari după spusele lui, ar fi încercat, ca prin cel condamnat, să cuprindă părți din pământul rusesc.

Gazetele bolșevice cer mereu sentința de moarte pentru acești nefericiți, cari sunt socotiți printre cei mai mari dușmani ai statului bolșevic.

Din Cetatea Vaticanului gazetele ne aduc știrea, că Preafericitul Părinte e tot bolnav. Durerile sunt tot așa de mari, ca și înainte totuși înaltul Părinte le îndură cu seninătate. El a primit în audiență pe secretarul de stat cardinalul Pacelli și pe cardinalii germani din Berlin și Muenster.

Marile revărsări de ape din America

În America, din cauza ploilor, e un prăpăd nemaipomenit de ape. Râurile Ohio și Missisipi s'au revărsat, lipsind de adăpost sute de mii de locuitori. Pagubele ce le-au făcut aceste inundații sunt de milioane de dolari. Pe râul Ohio oug valuri de petrol aprins, fiindcă în regiunea petroliferă s'au aprins cisternele. Groaza e de neînchipuit, pentru că din focul acesta, ce vine pe undele râului, au început să se aprindă orașele și localitățile din apropiere. Numărul morților e iarăși foarte mare și nu se știe încă precis, de oarece inundațiile continuă, fiindcă ploile cad mereu ca nemiluita în regiunile muntoase. Președintele Rousvelt dă toate ajutoarele, pe cari le poate da un om ca el în astfel de împrejurări, dar ce poate face un biet om în fața puterii nemărginite a lui Dumnezeu? — Ploile au trecut și în Europa și au început să dea naștere la un mare prăpăd de ape și în Anglia.

Mâna comuniștilor în Portugalia

Alături de Spania cea învrăjbită este țara pașnică și înțeleaptă a Portugaliei, care a trecut până acuma cu bine peste toate ispitele. Portugaliei i-a dat Dumnezeu un conducător bun, care a izbutit să ferească pe Portughezi de toate lunecările de după războiu și să păstreze țara și pe locuitorii ei în mulțumire și împăcare.

Portugalia nu s'a amestecat cu nimic în vâlvătaia care arde în vecini, la Spanioli. Iată însă că în timpul din urmă, în capitala Portugaliei, la Lisabona, făptași necunoscuți au aruncat bombe asupra palatului unde lucrează postul de „Radio“. Bombele dela Lisabona, în țara cea cuminție și pașnică, au umplut de uimire întreagă lumea, care se întreabă: încep și Portughezii să-și piardă cumpăna?

Răspunsul vine acum pe firele de telegraf și arată că nu fiii Portugaliei și-au pierdut mărta, ci mâni criminale cari se întind departe, dela teroriștii ruși din Moscova! Rușii comuniști vreau cu orice preț să-i amestece și pe Portughezi în foc. Bombele le-au pus teroriștii din societatea „Okoba“ dela Moscova, oari au vrut să omoare înainte cu două luni pe generalul Franco, că-

pitanul naționaliștilor spanioli, și n'au reușit. Acuma vreau turburarea la Portughezi, ca pescuirea în turbure a comuniștilor să fie mai ușoară.

Slugile Satanei, dușmanii crucii, nu se odihnesc, ci vreau să incurce lumea toată în măceluri și sânge.

Măria Sa Marele Voevod Mihai a trecut cu bine printr'o operație în Italia

Măria Sa Marele Voevod Mihai se află de două săptămâni la Florența, în Italia. Vineri în 22 Ianuarie a simțit dureri grele în partea dreaptă a pântecului. Doctorii, cari l-au văzut, au hotărât că trebuie să fie operat fără amânare. Operația „de apendicită“ a și fost săvârșită încă în noaptea de Vineri, spre Sâmbătă, după ce M. Sa Regele Carol II și-a dat învoirea prin telefon, dela București. Operația, făcută de cei mai vestiți profesori-medici din Florența, a reușit foarte bine. Tânărul voevod după operație a petrecut noaptea în liniște și merge spre vindecare.

În același timp s'a îmbolnăvit la București și Alteța Sa Prințul Nicolae, de scarlatină (pojar întinș) Bolnavului i-se dau celea mai alese îngrijiri și sunt celea mai întemeiate nădejdi, că va birui boala. M. S. Regele își imparte inima de părinte și frate, între Florența și București. Țara întreagă este alături de M. S. Regele, dorind grabnică însănătoșare înalților bolnavi.

Biata Ana Lopată din Buzești

Mai rar o istorie așa de tristă ca a Ansei Lopată din Buzești, jud. Satu Mare.

Ana Lopată se măritase din dragoste cu Ion Lopată. Dar chiar dela începutul căsătoriei a fost desamăgită, băgând de seamă că soțul ei o înșală, din primele zile după nuntă, cu Ioana Petruș. S'a hotărât biata Ana Lopată însă de atunci să-și curme viața, dar credința din sufletul ei a fost mult mai tare, așa că s'a răzgândit și a încercat să-și readucă soțul la cuibul părisit. N'a reușit însă. Și atunci într'o bună zi, s'a hotărât să plece la București, unde, în învălmășagul marelui oraș, își va uita de Ionul ei și, intrând servitoare, va mai câștiga și câțiva bani albi pentru zile negre. Soțul, rămas singur, s'a dus la ibovnică, trăind cu ea în nelegiuire, în văzul lumii, mai multă vreme

Intorsătura dela București

Dar dracul și-a vârat coada și între cei doi nelegiuiți și, într'o bună zi, Ioana Petruș l-a părăsit pe Ion Lopată, așa că acesta din urmă s'a văzut acuma și fără ibovnică.

Aducându-și aminte că soția plecată era și cea mai frumoasă femeie din sat, hărăzită și cu ceva avere, a plecat după ea la București, ca să încerce o împăcare. Văzuse adică omul că a umblat rău după doi iepuri.

Dar a mai urmărit totdeodată și altceva: aducându-și soția legitimă acasă, voia să trezească gelozia ibovnicii și s'o facă astfel să se împace cu el.

La București, soția înșelată părea hotărâtă să nu se mai întoarcă acasă. Lopată, văzând că n'o poate îndupleca și știind că nevasta nu l-a uitat, și-a luat și el un serviciu la București. Om cu mai multe fețe, iarissu de seamă, Ioan Lopată își vizita femeia zilnic, îi ducea daruri și-i făcea mereu jurăminte și declarații de dragoste, asigurându-o că și-a uitat cu totul ibovnică.

Biata Ana Lopată i-a dat ascultare și într'o bună zi s'au întors amândoi la Buzești.

Dar și de data aceasta i-a fost dat să primească o lovitură grozavă, așa că nenorocirea biete Ana Lopată, numai acuma începe.

Abia venită în sat, ibovnică, în case se trezi-se gelozia, a început să caute din nou dragostea lui Ioan Lopată.

Soția, din nou înșelată, văzând că totul e pierdut, și-a pus în gând să se răsbune.

Răsunarea

așteptat elipita potrivită care s'a ivit când bărbatul ei a plecat la casa ibovniciei. Soția înșelată l-a urmărit prin întunec și, printr'o fereastră dela odaia ibovniciei, i-a văzut, cum se ospăta și se sărutau.

Atunci a scos o cutie de chibrituri din sân, a frecat-o de hârtia neagră și, facet încetinel a atins-o de coprișul de paie al casei. A ieșit apoi în stradă, unde a mai rămas privind flăcările, cum se înalțau, ca să mistuiească păcatul celor doi îndrăgostiți fărădelege.

După câteva minute cei doi păcătoși s'au trezit înconjurați de flăcări. Numai cu mare greutate au putut scăpa, sărind, desbrăcați cum erau, pe ferestre.

Clopotele sună într'o dungă, lărmăle mare pe străzi, „foc“, „foc“, se aude din gura oamenilor treziți din somn, dar casa fărădegitilor nu s'a putut stinge, a ars până la temelii, ca Sodoma și Gomora.

Pedeapsa

Aceasta s'a întâmplat în noaptea de 21 spre 22 Octomvrie 1936. În dimineața următoare, Ana Lopată, îmbrăcată în haină de jale, se prezintă la jandarmerie și spune la proces verbal, că ea a dat foc casei Ioanei Petruș și că-și așteaptă liniștită pedeapsa pe care-i va dicta-o legea. Și pedeapsa a și venit, poate mai aspră decât o așteptase, pentru că a pus și foc și a voit să și omoare.

Marti în 19 Ianuarie 1937 la tribunalul din Satu Mare s'a desbătut procesul biete Ana Lopată. După ascultarea martorilor, ea a fost afliată vinovată și a fost pedepsită cu doi ani închisoare, din cari se scad 3 luni cât a stat în prevenție, și 6000 Lei despăgubiri civile.

Aceasta este trista poveste a biete Ana Lopată din Buzești!

Reduceri la gazetă și alte cereri

În urma provocărilor noastre, o mulțime de cetitori, cari au restanțe mari, ne cer reduceri din datoria ce o au. Să ne ierte Domnia Lor dacă nu le putem împlini cererile acestea.

Noi am fost stabilit un timp, în cursul căruia au intrat în conversiune — din bună voința noastră, nu în baza legii care pe noi nu ne privește — toți datorășii noștri. Dar abia s'au folosit de această reducere câteva sute de inși din atâtea mii. Ceice au cerut, au primit. Ceilalți rămân datori cu toată suma și plătesc, ori de bună voie, ori siliți de judecătorie, dimpreună cu spesele advocaților cu tot.

Sunt apoi alții cari spun că ei n'au abonat gazeta decât pe 1/2 de an. Dece le-am trimis-o mai departe? Chestia nu e cum o pun ei. Oricine primește o gazetă ori o revistă, este considerat abonat, dacă nu o înapoiază. Nu ne-au înapoiat gazetele, deci trebuie să ni-le plătească. Iar dacă nu plătesc de bună voie, vor plăti siliți prin lege.

Celor ce doresc să-și plătească în rate lunare cât de mici datoriile, le spunem: cu toată plăcerea, în rate cât de mici, dar regulate.

Administrația

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Incă o ispravă minunată a dlui Mussolini. Ziarele italiene anunță, că în partea numită Colussa a Italiei au fost terminate marile lucrări de îndreptare a mlaștilor, în suprafață de peste 7000 hectare. Aceste terenuri au fost transformate în terenuri cultivabile și în pășuni.

Zăpadă în Transvaal. Transvaalul este o așezare de Europeni în Africa de miazăzi. În toamna anului 1936 s'a întâmplat acolo ceva ne mai văzut: a nins! În câteva ceasuri întreg ținutul a fost acoperit de-o zăpadă bogată, lucru care în Africa nu se poate vedea decât pe vârfurile celor mai înalți munți. Locuitorii negri din ținutul Transvaalului au rămas uluiți când au văzut cernerea de sus a zăpezii, despre care nu-și puteau da seamă ce poate să fie? Ei atunci au văzut zăpadă pentru întâia dată în viața lor.

Patru sultani la serbarea unui misionar. La Bukoba (Tanganyika, Africa) un părinte misionar și-a sărbătorit 25 ani de profețe. Au luat parte la serbare creștinii din ținuturile cele mai îndepărtate, în total cam 7 mii, în frunte cu 4 sultani, dintre cari unul protestant și trei catolici.

Gripa în Polonia. Boala aceasta destul de viclană și primejdioasă a sosit deodată cu gerul năpraznic și'n Polonia, unde numai la Varșovia, capitala țării, se îmbolnăvesc zilnic câte 15.000 de oameni. Două din trei părți dintre funcționarii statului sunt bolnavi de gripă, așa că multe oficii au trebuit să fie închise. Boala s'a întins tot așa de năpraznic și'n alte orașe ale țării. Consiliul comunal al orașului Zgierz n'a putut ține ședință, din cauză că cei mai mulți dintre consilieri erau bolnavi de gripă.

Femei ucise de tren. În gara Simeria trenul personal, intrând cu mare ușeală pe peronul gării, a tăiat două femei, cari au și murit pe loc. Ele se numesc Irina Maior și Ana Maneacu. Cauza nenorocirii au fost ele înșile, fiindcă veneau povestind pe linie și volau să treacă spre gară tocmai când sosea trenul.

Ovăzul românesc e căutat de străini. În toamnă, marii proprietari au început să se teamă, fiindcă bucatele noastre nu prea avuseseră mare trecere la cumpărătorii străini și mai ales ovăzul. Acum însă lucrurile s'au schimbat. Grânele noastre sunt din ce în ce mai căutate. Grecia a încărcat, dela noi, însemnate poveri de grâu și porumb. Ba mai mult, chiar Palestina a început să cumpere bucatele noastre. Iar ovăzul nostru pleacă și el tot mai des cumpărat de străini. Asta înseamnă că și prețul lui e altul, de acum înainte, decât cel pe care l-a avut până acum, iar osteneala plugarului român e mai omește răsplătită.

Bacalaureații pot fi sergenți de stradă. Am tot dat sfat cetitorilor noștri, să nu-și dea prea mulți copii la școlile înalte, fiindcă vom ajunge cu vremea că nici la posturile cele mai slabe nu se vor putea aplica. Iată acum o întâmplare care ne dă dreptate nouă. Un tânăr bacalaureat a cerut un post

de sergent de stradă la Chișinău. I-s'a răspuns că nu poate fi sergent de stradă, fiindcă nu a avut gradul de sergent în armată, ceea ce cere. Ajungând lucrul la ministru, dl ministru a deslegat chestiunea precum urmează: Ce e drept, pentru a putea fi cineva sergent de stradă, trebuie să fi fost sergent în armată. Această regulă se aplică însă numai celor cu patru clase primare. Bacalaureații însă se pot bucura de aceasta și fără de a fi avut gradul de sergent în armată. — Dați-vă deci copiii la licee, pentru că să poată ajunge, după bacalaureat, sergenți de stradă, ceea ce poate ajunge oricare fecior dela sate, cu patru clase primare, dacă s'a purtat bine în armată și a ajuns la gradul de sergent.

Câte vite și păsări am exportat în cursul lunii Decembrie 1936. În Palestina, Grecia și Turcia am exportat prin portul Constanța în cursul lunii Decembrie 1936, 2108 vite și 18.464 păsări. Prin gara de frontieră Decebal, spre Germania, Elveția, și Cehoslovacia 50 tauri, 233 boi, 281 cai și 4459 porci; prin gara de frontieră Halmei în Cehoslovacia și Germania, 463 boi, 6308 și 19.920 păsări; prin punctul de frontieră Eplacopia Bihor, în Austria, 302 vite 33 cai și 659 porci. Precum se vede deci exportul nostru a fost destul de frumos.

O bătrână arsă de vie. Femeia Marghloaia Băncilă de 70 ani, de loc din Ghirdoveni jud. Prahova, sosind acasă dela nunta unei nepoate și fiind obosită, s'a culcat lângă sobă, unde nu peste mult timp, a adormit pentru veșnicie. Cauza acestui somn veșnic a fost faptul, că ea culcându-se în apropierea sobei, i-s'au aprins hainele și, arzând acestea, a ars și blata bătrână de vie.

Copii înădușiți de fum. Grozăvenia aceasta s'a petrecut acum nu demult, la București. Femeia Ana Munteanu, trebuind să plece la lucru, și-a încuiat cu zăvorul în casă pe cei doi copii și, pe cari, fiind singură, nu avuse'n a cui grijă să-i lase. Copiii rămași de capul lor, au început să se joace cu focul, împărștindul prin casă. Isprava aceasta însă a avut grele urmări, atât pentru ei, cât și pentru sârmana lor mamă, fiindcă din focul aruncat prin casă, s'au aprins lucrurile, iar acestea au umplut toată casa de fum. Când blata mamă s'a întors dela muncă și-a găsit odraslele într'un nou gros de fum, morți prin înădușire.

Două sute de chinezi înecați. Un vaporas chinez, care mergea pe râul Halkiang, s'a lovit, în drumul său, de o stâncă, nu departe de localitatea Kausiuc. Lovitura a fost atât de puternică, încât după 20 de minute vaporasul a fost înghițit de valuri, împreună cu cei 200 de chinezi, cari se aflau pe el.

Iarăș copil nenorocit. Copilul Gherasim Nagy, de 6 ani, din comuna Ghimeș voind să se joace, a luat din casă, fără ca să-l vadă părinții, un cuțit și a ieșit în curte. Acolo nenorocul l-a făcut s'alunece pe o scară și cum era cu cuțitul în mână, a căzut cu pleptul în tălșul lui. Cuțitul a intrat așa de adânc în plept, în apropiere de inimă, încât, după câteva minute sârmanul copil a murit.

Tren cuprins de flacări. În China, s'a întâmplat în zilele acestea o mare nenorocire, care a băgat groaza și durerea în multe inimi omenești. Un tren de călători, dintre acelea cari merg cu o ușeală mare și care făcea legătura între orașele Kaulon și Canton, s'a aprins în drum, tocmai când trecea, cu mare grabă, prin stația Shitan. El era plin cu

călători chinezi, cari văzându-se năpădiți de flăcări și nădușiți de fum, au fost cuprinși de o groază, cum nu se poate spune, fiindcă vedeau cu ochii cruda moarte, fără chip de scăpare din ghiarele ei. Aceasta la rândul i-a secerat fără de nici o milă, căci, după trenul a ars de tot, de sub rămășițele lui, au fost scoase 85 de trupuri fără soflare, printre cari 35 erau numai de femei și de copii. Numărul total al morților și al răniților, se crede însă, că este cu mult mai mare, decât acesta.

Măimuțele la masă. În luna Iulie 1936, părinții unei misioni din Africa s'au trezit noaptea cu o larmă grozavă. Deschizând ușa reflectorului (camera în care se mănâncă) mare le-a fost mirarea, văzându-l plin de măimuțe: peste 20 de moime, mici și mari, intraseră prin coperiș în casă, deschisă buferurile (credențurile) și se puseră la mâncare; moimă mare șede pe masă, în mijlocul celorlalte. — Dar câteva ciomege le-au strâșit praznicul și le-au pus pe fugă, lăsând chiar 6 morți dintre ele...

Despărțită de 19 ori în cinci ani. O studentă a divorțat de 19 ori în cinci ani și e numai de 24 ani încă. Găciți unde? În Bolșevicia se înțelege. Plictisindu-se și de al 19-lea soț, ea a cerut să fie divorțată și de acesta. Autoritățile s'au opus însă. Și-a înaintat cererea deci la Stalin chiar, care este președintele republicii bolșevice. Spre marea ei surprindere însă, ea a fost refuzată. Se vede că și Stalin a văzut că e prea necinstită și prea fără de rușine această studentă. Și, se spune, că Stalin ar fi dat lozinca, să fie revizuită legea divorțului. — Cine samănă vânt seceră furtună.

Luptă cu lupii. La Chișinău, un grup de 25 deținuți din închisoarea orașului, au fost duși sub paza câtorva gardieni să degroape drumul, ce duce spre Hâncești, cutropit de zăpadă. Când lucrau mai bine, ei au fost atacați de o haită de lupi. S'a încins o luptă pe viață și pe moarte, de toată groaza. Deținuții loveau cu lopețile, iar păzitorii împușcau cu armele. Lupta a ținut cam o jumătate bună de ceas, după care 13 lupi au rămas înținși pe marginile drumului, iar ceilalți au luat-o la pădure. Dintre oameni au fost numai doi răniți.

Copil opărit din negrija părinților. Într'un sat, din împrejurimile Beiușului, cu numele Țigănești, s'a întâmplat următoarea nenorocire. Copilul Nicolae Pașca în vârstă de trei ani, fiind lăsat singur acasă, a căzut într'o găleată cu apă clocotită. Apa aceasta fusese anume pregătită, pentru opărirea unui butoiu, dar întâmplarea, pe care adeseori o face mintea noastră, a vrut altcum, decât au vrut oamenii. Când s'au întors părinții acasă l-au găsit pe copil mort.

Cum se vindecă pomii cari au găuri mari în trunchiuri

Sunt pomi mulți ale căror trunchiuri au găuri mari, cari le aduc nimicirea. Cum să vindecăm pomii aceștia? Curățim foarte bine gaura de tot gunoiul și putreziciunea adunată răzând bine gaura. Rana produsă prin curățire o ungem cu cașă, iar gaura o astupăm cu nisip și pietriș, iar deasupra coperim cu un strat subțire de ciment, ca să nu mai poată străbate apa la rădăcină. Pomul ne va răsplăti această binefacere cu o roază mult mai îmbelșugată decât până avea gaură în trunchi.

Maria povătuitoare

*Fecioară sfântă, Maică 'ndurată,
Inima-mi tristă și sbuctumată
La tine scapă, Maica mea;
Arată-i, Sfânt-o, calea ta.*

*Mii de primejdii mă pasc în cale;
Tu ia-mă 'n pasa iubirii tale.
Maică preasfântă, mâna ta
Povătuiește viața mea.*

*Noaptea adâncă mă învelește,
Viața 'n umbră mi-se împletește.
Luceafăr dulce, lînd stea,
Tu luminează calea mea.*

*Vifor de patimi mă asaltează,
Sufietu-mi geme și se 'ntristează.
Tu mă păzește de cel rău,
Căci sunt — Marie —, servul tău.*

*Fii lângă mine, Sfântă Regină,
Varsă mi în suflet rău de lumină;
Nădejdea toată eu mi-am pus
În tine, Maică, și'n Isus.*

*Luntrea vieții pe tulburi valuri
Este isbită de aspre valuri.
Anghiră sfântă, mândră stea,
Povătuiește luntrea mea.*

*Tu mă 'ndreptează pe-a vieții cale,
Tu dă-mi apăta iubirii tale...
Să mă tubească Fiul tău,
Să mă primească 'n ratul său.*

N. LUPU

Mersul vremii

Cum a fost vremea pe la Blaj în 1936.
După însemnările făcute la Stațiunea
Meteorologică din Grădina botanică

Resumare. În anul 1936 au fost 173 zile senine cu soare strălucitor; în 192 zile cerul a fost acoperit de nori; în 6 zile a nins și în 71 de zile a plouat. Grosimea stratului de apă ce s'a format din topirea zăpezii și din ploaie a fost de 579 milimetri, cu 1,7 milimetri mai puțin ca în anul trecut, și cu 83,9 milimetri mai mult ca și în 1934.

Pământul a fost acoperit cu zăpadă numai în 23 zile. Cu 33 zile mai puțin ca în anul trecut. Grosimea cea mai mare a stratului de zăpadă a fost de 15 cm.

Ceața a fost în 70 de zile, cu 21 zile mai puțin ca și în 1935. Rouă a căzut în 98 dimineți, cu 9 dimineți mai puțin ca și în anul trecut. Brumă a căzut în 9 zile. Ohiciură a fost în 4 zile. Curcubeu s'a văzut în 2 zile. Tunete și fulgere au fost în 8 zile. În 2 zile a fost fulger de căldură depărtată. Grindină a căzut într-o singură zi.

Vânt a bătut în 45 zile, cu 23 zile mai puțin ca și în 1935.

Ziua cea mai călduroasă fost în Iulie. Noaptea cea mai friguroasă a fost în Februarie. Lunile cele mai secetoase au fost Ianuarie și Decembrie când abia au căzut 5,0 și 5,2 milimetri de apă.

Luna cea mai ploioasă a fost August cu 138 milimetri de apă. Cea mai multe zile senine au fost în Iulie. Cea mai multe zile noroase au fost în Decembrie. Căldura mijlocie cea mai mare a anului a fost de 16,1 grade iar răceala mijlocie cea mai scăzută a anului a fost de 4,9 grade.

Față de anul 1935, au fost cu 39 zile senine mai puțin și cu 4 zile a plouat mai puțin. Brumă a fost cu 23 zile mai puțină. Ohiciura a fost cu două zile mai mult. Tunete și fulgere au fost cu 1 zi mai puțin.

Căldura mijlocie a anului a fost mai mică cu 1,7 grade.

Ion Popu-Câmpianu

Tăranii cu copii mulți au reducere la dări

Începând cu ziua de 1 Aprilie și până la 15 Mai cetitorii noștri să se prezinte la controlorii percepțiilor și să se intereseze dacă li-s'a scăzut din dare 1) datoriile pe cari le au 2) dacă sunt considerați ca agricultori mici și 3) dacă li-s'a luat în considerare numărul copiilor. Celorcu au 1—2 copii li-se scade din dare 10%, celor cu 3—4 copii 14% iar celor cu 5—7 copii 16%.

Să ne ținem cotețele curate!

Cei mai mulți oameni sunt de părerea că porcul este un animal murdar. Greșesc însă. Porcul este unul dintre animalele de casă cele mai curate. Chiar de aceea curățiți zilnic la porci. Na-i lăsați să zăcă în murdărie. Pișălaul mai ales să nu rămână baltă în jurul lor ori sub ei. Calcușul să le fie mai ridicat și purura uscat. Altfel se îmbolnăvesc foarte repede și nu se însușă nici pe departe ca atunci când li ținem curății.

Faceți arături!

Pământul e încă înghețat tot, așa că nu se poate luera încă cu el. Frigul însă va scădea, și în unele părți ale țării, prin Februarie poate să se chitar desghețe. Unde s'ar desgheța pământul, plugarii noștri să facă sumai decât arături de iarnă. Și iată pentru ce. Pământul arat fiind, este expus gerului de iarnă, care-l fărâmițează, și astfel devine mai prielnic pentru dezvoltarea rădăcinilor. Prin aceasta se strânge mai multă umezeală, pe care o economisește și o ține la dispoziția plantei la primăvară. Această arătură apoi nu se mai face la primăvară și se economisește timpul pentru alte lucrări. Plantele după arătura de iarnă se vor dezvolta mai puternic, iară roada va fi mai bună cu cel puțin 3 kgr. la hectar, ceea ce înseamnă un câștig în plus de cel puțin 1000 lei la hectar.

Cum să nimicim păduchele pomilor

Cel mai mare dușman al pomilor este fără îndoială păduchele numit Sam Joss. Acest păduche este răspândit și la noi în Ardeal, mai ales în județul Sibiu și Satu Mare. La Sibiu acest păduche face mari pustiiri chiar în oraș. Singurul mijloc împotriva acestui primejdios păduche este *carbolineul*. Pentru a-l putea însă folosi, trebuie să avem stropitoare anume, formă ca cea pentru vii. Cel mai bun lucru este ca, dacă vreun cetitor al nostru ar afla astfel de păduchi pe pomii săi, să anunțe Camera Agricolă cea mai apropiată, care va ști să-i dea îndrumările de lipsă.

Bateriile Anodice „Dura-Rex-Triple“

Senzația sezonului radiofonic o constituie fără îndoială noile baterii uscate

„Dura-optima“

întrebuințate cu succes. în locul acumulatorilor la încălzirea filamentelor la lămpile de radio.

Odată puse în funcționare, ele lucrează până la complectarea epuizare asigurând o audiență întreruptă și perfectă. Dacă se mai ține cont că s'au înlăturat și neconținutele „încărcări“ care greveau cu sume considerabile bugetul radiofonistului dela țară se constată că bateriile „DURA-OPTIMA“ care au o capacitate extraordinară de mare sunt mult mai economice și comode decât acumulatorii. Nu ezitați și faceți o încercare. Aceste baterii le găsiți la toți revânzătorii. Pentru informațiuni mai detaliate adresați-vă UZINELOR DURA S. A. Timișoara.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceea ce mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadar

„Cărțile Bunului Creștin“, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Numerii apăruiți până acuma sunt următorii:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți), No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an, în care

tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor; sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, Iertfa Legii Noului**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

POSTA GAZETEI

Gheorghe Cerghizan. Achitat până la 31 Dec. 1936.

Romul Cucerzan. Achitat până la 31 Dec. 1936.
Ioan Buzilă. Primit 500 Lei, rămâne 350 Lei.
Parohia catolică Galați. Primit banii trimiși în 31 Oct. dar i-am trecut pe 1935.

Văd. Demeter Vasile. Primit 200 Lei.
Greab Iosif. Primit 150 Lei.
Ioan Moldovan. Achitat pe 1936.
Gheorghe Duncea. Banii trimiși în Mai 1936 i-am recut pe anul 1935.

Emanoil Țifrea. Banii trimiși prin Păr. Cândea au fost trecuți în abonamentul DV. pe 1930-1933. Rămâne încă de plată suma arătată pe c. p.

Otravă Ioan. Vă rugăm să ne scrieți dacă în anii 1930, 1931 și 1932, ați trimis ceva bani?

Avram P. Tămaș. Suma de 200 Lei tr. Sept. 1936 a fost trecută în ab. dv.

M. V. A. Bulai. 200 s'au trecut pe 1929. Rest de plată pe 1930 încă 65 Lei și 900 pe 1931-1936.

Mare. Nagy Alex. Am primit 200 în Ian. 1935 și 200 în 23 Ian. 1937. Rest de plată 532 Lei.

Administrația Centrală Capitulară, Blaj

No. 29-1937.

Concurs

Cu termenul de 15 Februarie 1937 se publică concurs pentru ocuparea unui post de *practicant la fermele fundamentale* pendinte de Metropolia Blajului.

Practicantul va putea fi repartizat după necesitate, la oricare fermă.

La acest post pot reflecta absolvenții unei școli inferioare, ori medie, de agricultură sau horticultură. Preferință vor avea concurenții cu oare care practică în agricultură.

Cererile se vor înainta pe adresa Administrației Centrale Capitulare, însoțite fiind de următoarele acte:

1. Extras de naștere. 2. Certificatele de studii. 3. Certificate despre eventuala practică făcută după terminarea studiilor. 4. Atestat de moralitate dela preot.

Numirea este provizorie, iar definitivarea urmează după cel puțin un an, în cazul că concurențial va corespunde.

Blaj, 20 Ianuarie 1937. (565) 1-3

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. G. al judecă-

toriei mixtă Blaj în favorul reclamantului Gieb Mihail repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru incasarea creanței de 1403 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Februarie 1937 orele 2 p. m. la fața locului în comuna Crăciunelul de jos nr. c. 48 la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobile și anume: 1 mașină de cusut, 1 vacă, 2 noptiere și altele în valoare de 5800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 12 Ian. 1936.

(567) 1-1 Șef Portărel: FLEFLEA

ROMÂNIA

Judecătoria mixtă Dumbrăveni secția cărților
Ionduare jud. Târnava-Mică

Nr. 1575-1935 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca Română s. a. din Dumbrăveni contra urmăriților Cristea Teodor și soția Dan Savina domiciliat în Odrîhelu.

Judecătoria

A ordonnt licitațiunea execuțională în ce privește 1/2-a parte din imobilele situate în comuna Odrîhelu circumscripția Tribunalului și Judecătoria Dumbrăveni, cuprinse în c. f. Nr. 386 A + 1976 arător cu 121 st. p. în val. de 60 lei, top. 1977 cositură cu 123 st. p. în val. de 50 lei, Nr. C. f. 589 A + top. 1965/a cositură cu 328 st. p. în val. de 100 lei, top. 1965/b cositură cu 328 st. p. în val. de 100 lei, top. 1966 cositură cu 656 st. p. în val. de 200 lei. Partea întregă din C. f. 868 top. 2056 arător cu 507 st. p. în val. de 180 lei. C. f. Nr. 765 A + 1867/1 arător cu 669 st. p. în val. de 200 lei, top. 1867/2 arător cu 669 st. în val. de 200 lei, Nr. c. f. 598 top. 1975 cositură cu 338 st. p. în val. de 100 lei, nr. c. f. 590 A + 1974/a luncă cu 169 stp. în val. de 60 lei, top. 1974/b cositură cu 169 st. p. în val. de 60 lei, apoi 1/2-a parte din c. f. 557 top. 1754/a cositură cu 310 st. p. în val. de 100 lei pentru

incasarea creanței de 10.986 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 17 Martie 1937 ora 10, la Primăria comunei Vamoșodrihelu.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt datorii să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețului de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauzie socotită după cursul fixat în § 42 legea LX din 1881 sau să predea aceluiși delegat chitanța constatând depunerea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație art. 147, 150, 170, legea LX din 1881; art. 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la același parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Dumbrăveni, la 20 Nov. 1936.

șef. director de c. f. I. RONDOLEANU șef.
(545) 1-1 Judecător: Dr. VITÁLYOS șef.

De vânzare

mai multe varietăți de vițe altoite pe
Rip. X Rupestris 3309

	Lei
1. Rizling italian	1000 buc. à 2500
2. Pinot gris (Rulendi)	" " 2500
3. Muscat Ottonel	" " 2500
4. Fetească regală	" " 2500
5. Silvan roșu	" " 3000
6. Silvan verde selecționat (Neuburger)	" " 3000
7. Chasslas doré	" " 3000
8. Afuz Ali (Dattier de Beyrouth)	" " 5000

Pomi, meri, peri: Ionathan, Batul, Parman etc. buc. à 10, 15, 20-30 Lei. Nutreți: fân trifoiu, mazărice, circa: 30 cară.

Sâncel p. Blaj (566) 1-1 Ioan Bărbal

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1937

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, la **12 Lei exemplarul**. Cine-l cere prin poștă va mai trimite doi Lei pentru spese. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat decât în alți ani, și cu mai multe chipuri.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela **Redacția și Administrația „Unirea Poporului“**, Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.